

Zoran IGNJATOVIĆ

s l i k e

**NARODNI MUZEJ
MALI LIKOVNI SALON**

**Kragujevac
April 2001.**

Zoran Ignjatović (1961. Ljubljana)

Diplomirao 1990. godine na Akademiji likovnih umetnosti u Sarajevu, odsjek slikarstvo, u klasi profesora Milivoja Unkovića.
Član ULUS-a od 1992. godine. Živi i radi u Kragujevcu.

Samostalne izložbe

- 1990. Kafe galerija "Zvono", Sarajevo
- 1993. Galerija kulturnog centra, Priština
- 1994. Mali likovni salon, Kragujevac
- 1996. Mali likovni salon, /M. Knežević, G. Rakić, Z. Ignjatović/ Kragujevac
- 1998. Galerija "A" /M. Zubac, G. Rakić, Z. Ignjatović/ Arandelovac
- 1998. Performans "Krevet" EIHO - /D. Milenković, D. Đorđević, Z. Ignjatović/ Mali likovni salon, Kragujevac
- 1999. Klub pravnik. / D. Đorđević, N. Ristović, Z. Ignjatović/ Kragujevac
- 2000. Stari Zeland kafanska galerija Kragujevac
- 2001. Mali likovni salon, Kragujevac

Kolektivne izložbe grupe 18-18:

- 1993. Narodni muzej, Kragujevac 1993. / M. Knežević, M. Štulović, M. Milidrag, G. Rakić, Z. Ignjatović/; 1993. Kulturni centar, galerija "Velimir Leković" Bar
- 1993. Galerija "Kulturni centar", Kotor / M. Knežević, M. Štulović, V. Rajović, M. Milidrag, G. Rakić, M. Musović, S. Nikčević, Z. Ignjatović/
- 1993. Galerija "Josip Bepo Benković", Herceg Novi / -/- /
- 1994. Gradska galerija Užice. / -/- /
- 1994. Likovni salon Dom kulture Čačak, / -/- /
- 1994. Letnjikovac "BUČA" galerija, Tivat. / -/- /

Važnije kolektivne izložbe

- 1992. Prolećna izložba ULUS-a, Narodni muzej, Kragujevac; Paviljon "Cvijeta Zuzorić", Beograd
- 1995. Salon 9+ , Narodni muzej Kragujevac; Centralni klub vojske Jugoslavije, Beograd
- 1995. The 18th international independante exhibition of print in Kanagawa, Japan
- 1995. II grafički bijenale suve igle, Gradska galerija, Užice
- 1995. Mala grafika, Grafički kolektiv, Beograd
- 1996. 37. Oktobarski salon, Muzej "25 Maj", Beograd
- 1997. III grafički bijenale suve igle, Gradska galerija, Užice
- 1997. III bijenale akvarela, Savremena galerija, Zrenjenin
- 1997. "GLK" / grafički lavirint /, narodna biblioteka "Vuk Karadžić" Kragujevac
- 2000. The second International Small Engraving Salon Carburari, Baia Mare, Maramures, MUZEUL FLOREAN, Romania.

Do sada je učestvovao na 34 kolektivne izložbe i realizovao 14 projekata (ilustracije knjiga, oslikavanje enterijera itd).

Zoran Ignjatović; ul. Daničićeva 50-a; 34000 Kragujevac

Spisak izloženih radova:

1. Dečak sa lautom	akrilik na platnu	100 x 70 cm	2001. god.
2. Svedok	akrilik na platnu	100 x 70 cm	2000. god.
3. Igra	akrilik na platnu	100 x 70 cm	2000. god.
4. Hommage	akrilik na platnu	100 x 70 cm	2000. god.
5. Trio	akrilik na platnu	100 x 70 cm	2000. god.
6. Beskonačno	akrilik na platnu	80 x 60 cm	2000. god.
7. Odjek	akrilik na platnu	80 x 60 cm	2000. god.
8. Zvuk	akrilik na platnu	50 x 70 cm	2000. god.

Volite li muziku?

Neutoljiva je glad savremenog civilizovanog čoveka za sve većim brzinama i češćim promenama kao i za progresivnim uvećanjem produkcije i konzumacije svega što se zamisliti može. Implikacije ovakve realnosti na polju umetnosti i umetničkog delanja javljaju se kod izvesnog broja umetnika u naizgled diskontinualnom kretanju njihove misli sa čestim skretanjima, okretima pa čak i preokretima ili pak kretanjem na dva paralelna koloseka. Ovo svakako ne treba shvatiti kao dezorijentisanost i lutanje već kao proširivanje vidokruga i uspinjanje ka novim nivoima saznanja. Možda na to treba gledati kao na neophodnost jer upravo u tom uspinjanju leži umetnikova bit.

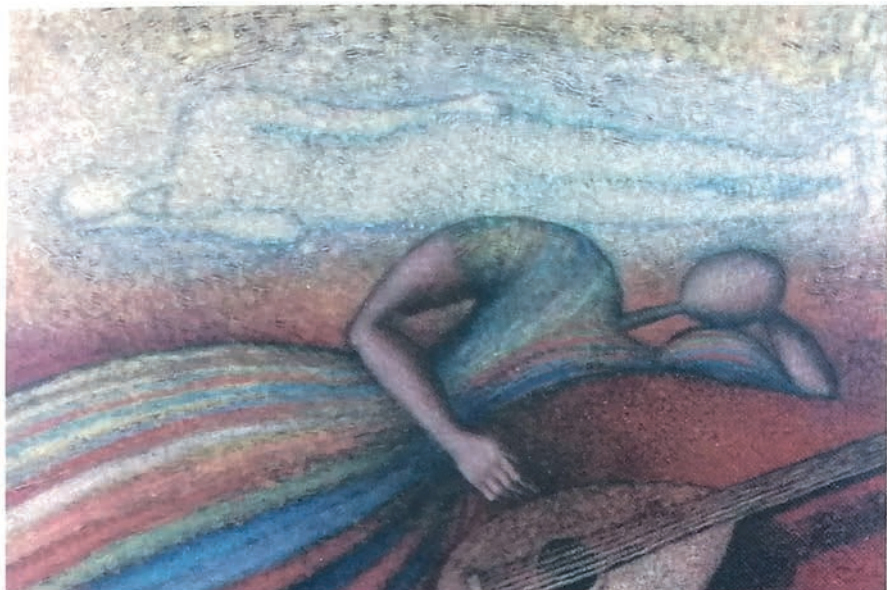
Zoran Ignjatović, slikar celim bićem, svakako se može okarakterisati kao umetnik ovog vremena. Vrlo vredan, brz, potpuno predan i nadasve talentovan za poslednjih desetak godina (od završetka svog školovanja) načinio je pozamašan broj dela na polju crteža, slikarstva i grafike. Sticajem okolnosti samo mali broj ljudi upoznat je sa većim delom njegovog rada. Tokom tih godina Ignjatović je ostvario više opusa. "Muzičari" su poslednji. U svakom opusu njegov rad prolazi kroz nekoliko faza. Počinje geometrizovanim crtežom sa dosta strogim i teškim ritmom. Zatim se kompozicija polako ritmički oslobađa da bi se u završnoj fazi crtež razigrao do granica prepoznatljivosti oblika. No i pored svih promena kroz opuse i faze na neki način njegov rad je stilski ujednačen. Ponajpre tretmanom boje a pažljivijim posmatranjem to ćemo uočiti i kod njegovog crteža.

Slike predstavljene na ovoj izložbi pripadaju fazi koju možemo nazvati "klasičnom". U pitanju su obrade slika ili figura muzičara klasičnih majstora poput Boša, Karavada, Vermera, Vatoa, kao i Rusoa i Seraa koje već možemo smatrati klasicima. Ignjatović pozajmljuje samo figure muzičara postavljajući ih u kompoziciju prema svojim potrebama i ubacujući u potpuno novi kontekst. Ovo zvuči kao postmodernistički pristup no posmatrajući Ignjatovićeve slike uvidećemo da kod njega nije bilo takvih pretenzija i da je u pitanju duboko lična poetika.

Temom muzičara Zoran je počeo da se bavi krajem devedesetih. Prve radove načinio je po narudžbini a naručilac je muzička škola u Kragujevcu. Naručeni radovi najčešće nisu popularni među umetnicima ali mogu dati veliko osveženje u nečijem radu pa i odvesti dublje u nove vode što je ovog puta bio slučaj kod Ignjatovića. Radovi iz te prve faze "muzičara" su geometrizovani sa jasnim fizionomijama figura od kojih se poneka transformiše u muzički instrument i obratno. Koloristički su svedeni na primarni ton sa valerskim modelovanjem i akcentovanjem komplemen-tarnom bojom. Verovatno se tokom istraživanja za taj serijal radova začine specifična simbolika koja je očita kod prvih narednih radova. Nestaju fizionomije a ljudske figure se svode i dobijaju na volumenu. Tela su se na taj način formalno približila muzičkim instrumentima pošto korpus podseća na rezonantnu kutiju a tanak vrat i glava na iste delove kakovog žičanog instrumenta. Ignjatović tome daje veću težinu jakim deformacijama figura koje suprotstavlja neizmenjenim, vrlo skladnim telima instrumenata. U svoj toj svedenoj figuraciji na obe strane i kod muzičara i kod instrumenata odskaču šake i onaj deo instrumenta na koji šake deluju ostvarujući vrlo suptilnu povezanost poput ljubavnika u zagrljaju. Glava i celo telo su podređeni šakama kao da se svi stvaralački tokovi završavaju u njima i preko prstiju poput delte neke moćne reke prelivaju na instrument i zatim u okolni prostor. Šake su opet podređene muzici i ukazuju nam kakav se komad svira. A svira se teška kamerna muzika. Muzika nečujna i nevidljiva, nenapisana i neizvedena, muzika koja okamenjuje i porobljuje svoje nestvaraoce. Ali to ropstvo muzici je dobrovoljno jer duh jedino kroz nju živi. I kad se telo odvoji od instrumenta tad se i duh odvaja od tela jer svoju bit nalaze samo sjedinjeni. Komadi koji se sviraju poseduju i izvesnu dozu mističnosti čime Ignjatović održava blagu hermetičnost svojih radova. No, bez tajni nema prave umetnosti. I samo onaj koji je u ljubavi sa njom spreman je da u njoj uživa.

Mart 2001.

Dragan Đorđević

Izdavač: Narodni muzej Kragujevac

Za izdavača: Vidan Papić, direktor Narodnog muzeja

Umetnički savet: Željka Momirov,

Nenad Ristović, Tatjana Milosavljević

Tekst: Dragan Đorđević

Slajdovi i fotografije: Dragan Vučković

Grafička obrada: **MediaNet**, GRAFOŠTIL

Oprema radova: **MediaNet**

Sponzori:

 Mineklik Goran Ristivojević

Štampa: GRAFOŠTIL

Tiraž: 300 kom